

ZEMIENS

LATGOLAS NŪVODA NEDEĻAS LAIKROKSTS

Nr. 4 (92)

1997. GODA 24. JANVARS

CENA 5 SANTIMI

HRONIKA

● 1917. goda 21. janvarī Boleslavs Sloškāns (1893—1981) ievērtēts par pristeri, 1926. goda konsekrēts par veiskupu. Laikā nu 1927. leidz 1933. godam atsaroda Padūmu Savineibas ciutumus. Miris Belģijā.

● 1922. goda 22. janvarī par pāvestu kļiva kardinals Ahiless Ratti (dzimis 1857. godā) — Pijs XI, kurš 1920. goda martā apmeklēja Latviju un myusu zemei vysod izrodēja lelu lobvēleibu.

● 22. janvari ir 75 godu jubileja Zvērgzdinge pogostā dzymušajam publicistam un vēsturnikam Tadeušam Puisanam (1922).

**VALSTS
PREZIDENTAM
GUNTIM
ULMANIM,
LR 6. SAEIMAS
PRĪKŠSĀDĀTŌJAM
ALFREDAM
ČEPĀNIM,
LR MINISTRU
PREZIDENTAM
ANDRIM ŠKĒLEM,
LR 6. SAEIMAS
DEPUTATIM**

Latvijas Zemniki savineibas Kürzemes zonas Līpojas, Ventspils, Talsu, Saldus, Kuldīgas rajonu nūdālu vadeitōju sanōksmes

REZOLUCEJA

Analizējūt aktualoķos problemas un situaciju Latvijas laukus, kas izaveidojus pēc pādejim valdeibas lānumum (akcīzes nūdūklis, Baltejas valstu breivais lauksaimniecības tērgs, zemes nūdūklis u. c.) Lzs Kürzemes zonas rajoni nūlem prasēt:

1. pōrstrōdes uzjāmumu porōdu atdūšonu zemnikiem leidz šo goda 8. martam,

2. pōrskatēt licenzētās lūpu kaučuvu ikōrtōšanas nūteikumus atbilstoši realajai īspējai — leidz šo goda 8. martam,

3. izmoksot plynā apjūmā 1997. goda lauksaimniecības lykumā paradzātās subsidejas.

Dūmojams, ka kürzemni prasības aktuālas arī myusu nūvodā, ar Latgolas zemnikiem ir tōs pošas vajadzības un jī pīsavinōs, lai leidz pašvaldeibū vēlēšonām 1997. goda 9. martā vajsts nūkortoj porōdus tautai.

ANDREJS, NAGLIS,
LR 6. SEIMAS KDS DEPUTATS

PÖRDŪMAS GODU MEJĀ

Soltos zīmas dziļas pusnaktis tīms gaisma spiedēja pī myusu svētniecas Aglyunas bazilikas tūrim, kas tīceigūs laudis sauce uz lyugšonu vacō goda vokorā. Lai cik tīs sultums nabytu speceigs, tūmā myusim, daudzim kristīšim, icārātūs plānus nagrūžēja. Lela daja Latvijas kristīšim devēs uz tyvokajim diņvnom, lai pasateiku Divam par pavadeitū godu un izalygujū jō ūzlesteibū jaunajam. Mes, daudzi kristīši nu vysim Latvijas nūvodom, vacō goda vokorā bejōm īsāroduši Aglyunā kā svātcelinīki, lai dūtūs pi Mōras zemes Karalines dzidōt skaistōkōs dzīsmes, mīryntū bādas sirdis, vīnotūs lyugšonōs, nūsamastu uz celim pi oltora.

Mañ kai kristīšam un tīceigajam beja tei laime byut kūpā ar svātcelinīkim šīmā breinišķeigājā vītā un breinišķeigājā laikā, par kū beju dūmōjis jau ipriķ, lai vēl un vēlreiz pazemeigi pasateiku Divam par vysu, kū jys mañ ir devis, par jō lelū

želesteibū. Tys vēlreiz beja eists svātbreids munā dzeivē, stōvūt uz celim pi Divmōtes varēju nūsādūt pōrdūmom par padareitū, izdarītī mozu atskaiti.

Tyukstūšreizu pasateicūs Divam, ka deve mañ spāku un iztureibū kertīs pītī svareiga reliģisks organizaceju lykuma grūzējumu izdareišonā, lai ar lykuma spāku nūdrūsynōtu īspēju mōceit kristīgū tīceibū skūlos. Tys myusu tautai beja vēsturisks breids, kod šys lykums tīka pījimts Sacīmā, jo vairīk kai 50 godus kristīgūs tīceibas mōceibai skūlos nabeja atvālāta vita. Paļdis kristīgūs konfeseju vadeitōjim par sadarbeibū sō lykuma izstrōde, paļdis Jō Ekselēcei arhiveiskupam metropolitām Jōnam Pujatam, paļdis ari 6. Saeimas deputatim.

Paļdis Divam, ka Sacīmā izadeve rast izpratni un «Obligātō militārō dinasta lykumā» iestrōdot punktu, kurs Reigās Goreigō seminara audzēknim īaun turpynōt mōceibas un lai jūs militārājā dīnastā naīsauc mōceibu laikā. Mes zynom, cik draudzū palykušas bez pristerim, bez goreigōs aprypes. Paļdis Divam un Saeimas deputatim, ka daudzūs cytūs lykumūs izadevē pījimt pantus un punktus, kuri runoj par lobu kristīgajai baznei- cai. Jau šūgod ofisiālā varēs svīnēt pyrmos un utrōs Lēldīnas. Pasateicu tīm desmitim tyukstūšu Latvijas kristīšu,

kuri mañ un cytīm Saeimas deputatim bejot par moralu atbolstu, kuri īsastōjātēs pret aborta lykuma legalizaceju jeb navainīgu bārnu slapkaveibū mōtes mīsōs. Paļdis jyusim, brōli un mōsas, par parokstīm, par moralū atbolstu!

Jaunais gods bazilikā sōcēs ar svātū Misi, kū celebreja Rēzeknes — Aglyunas diecēzes veiskups Jōns Bulis, ar oltora Vyssvātōkō sakramenta sajīmšonu un ar lyugšonom. Es lyudzūs, lai vāstī sekmeigi varātū atrysnyōt gon ekonomiskōs, gon goreigōs problemas, lyudzūs, lai myusu vāstī nabytu tryukumcītu. Lyudzūs par vysim tīceigajim, lai jūs ryupes par materialōs dzīves vajadzībom nabytu par šķersli dvēseles svātdarynōšonai. Lyudzūs, lai Svātās gors styprīnojū myusu tautu un jaun tai atdzīmē, lai Dīvs svētēj un uztur zemes augļus, lai pasorjog tautu nu bezdīveibas moldym, lai atbreivoj nu grāka varas un lai vysōs gryuteibōs dōvnojū kristīgūs tīceibas spāku. Lyudzūs, lai Dīvs dūd mañ spāku un iztureibū ari turpmōk Sacīmā aīzstōvēt kristīšu un kristīgūs bazneicas intere- ses.

Paļdis Divam, paļdis Rēzeknes — Aglyunas diecēzes veiskupam Jōnam Bulim, Aglyunas dekanam Andrejam Aglonietim, diecēzes pristerim, Reigās Goreigō seminara klerikim par labi organizātōm nakts lyugšonom, ka mañ kai katōlam, tīceigam kristīšam otkon beja īspēja jaunū godu sagādeitītī diņvnom, lyudzūtis oltora prišķā.

Paļdis par sajīmūtī svētieibū!

DAUDZ INTERESANTA

Eisā laikā bīdreibas «Norden» Latvijā kordinatore Elīna Eglīte divreiz aīcīnōjuse uz tīksonū ofisā Reigā, Basteja bulvari 14 vēstures sekcējas daleibnikus. Tyka runōts par plānim, kaidus bīdreiba paredz un kam jī pīvārsuse uzmanību. Pīmāram, zīmēlinķiņi parādāti latvišu vīfolūs un kulturas kursi junā nūslāgūs Rūjienā, bet augusta sōkōs «Zaube — ekologiska nūmetne «Krystom ūkārson»; apmāram šīmā pošā laikā Valmīrā — kūpeigūs pasōkumās ap diņvīm tyukstūšim veirīšu un sīvišu nu valstēm apkōrt Baļtejas jurai — konference «Zīmēļu ostotnīks».

17. un 18. juli Grobiņā īplānōts seminars par tēmu «Skandinavu un baltu vīkingi Baļtejas juras austru pīkraſtē». Vēl vēsturnīkumā seminaris Valmīrā augusta nūgālē par senejōm kūka laivom. Septembrīs, jō beigu cīlinī, byus ivārojams ar tū, ka pa Latviju rypōs Zīmēļu balāžu dzīdōtōju brauciņš «Baltvisā», kura pītūrpunkti byus Reigā, Talsūs, Mozirbē, Ventspili, Līpōjā, Grobiņā, Kuldīgā, Preiļūs, Rēzeknē, Cesvaine, Cēsis, Valmīra un atsagrīzīs Rīgā.

Maja sōkumā Valmīrā teik reikots pašvaldeibū seminars par kontaktām storpi Latvijas un Zīmēļvalstu pašvaldeibām, bet juļa pyrmajos diņos Bauskā — par senū kulturu: dzīsmēm, dejom un rūtajom. Pavysam dreizi — apreļa beigōs Viļakā

UPERS

PAR
BRÖLIM
UN
MÖSAM

1981. goda 18. aprēlē beja Lelō sastādīne, kod trejōs stundēs pēc pusnāku Luvenā (Belgijā) Diva mirā aīzgōja veiskups Boleslavs Sloškāns. Jys dzimis 1893. goda 31. augustā Stērnīnes pogostā. Mōcejōs Rēzeknes pīlsātas skūlā, studēja Pīterpīli, goreigajā seminārā un akademējā, kū pabeidze 1916. godā. Strōdōja Pīterpīli, bolševiku vojōts nu 1927. leidz 1930. godam, beja dažādūs citumūs un koncentrācējas nūmetnēs, tikai 1933. godā Latvējas valdeiba jū apmaiņas ceļā dabōja atpakaļ uz dzimtīni.

Par veiskupu īsvātātā 1926. goda 10. maijā, kolpōja Mogiļovas un Minskas veiskupejōs, Latvēja — pī katōlu teoloģijas augstskūlas un vadēja katōlu akcēju, bet ar 1947. godu atsaroda trymā Luvenā, benediktīšu klūsteri. Ar Vatikāna atļōji nūdybīnojā un vadēja katōlu pristeru seminaru. 1952. godā

pāvests Pijs XI jū īceļe par Apustuliskū goreigū vadeitōju latvišim un igaunim Rītumeiropā un par emigrantu konsiliūma augstōku lūcekli. Jō omota vapeņa simbols beja nūkauts jārs un devīze: «Upers par brölim»...

Veiskupa Sloškana pasārōdešona sabīdreiba vinkōršajā malnāja sutanā, jō pasauleiōgo pīticeiba, nu kuras izstorōja milesteiba un nasatrycynojamais tīceibas spāks, spēja dzili aīzkustynōt daudzus. Jys beja vinkōršs, bet plaši pazeistams un īcīnāts.

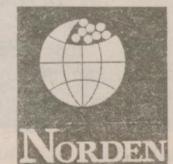
Attālūs: Jō Ekselēcei veiskups B. Sloškāns 1933. goda 22. janvarī pēc atbreivōšonas atsagūžūt Latvēja, gērbis Moskovā idūtā kažucepā; audiencē pī pāvesta Jōņa XXIII 1959. goda 5. martā; Jaunaglyunas Marijas sodalīcījā ar ordeņa mōsām un cytīm šō nūtykuma daleibnikim 1937. godā.

LZS CP SĒDE

Šō goda 15. janvarī Reigā, Republikas laukumā, Latvējas Zemkūpeibas ministrejas sēžu zālē uz kōrtejū sēdi puļcējōs Latvējas Zemniki savīneibas Centralōs padūmes lūcekli. Jī nūsaklausojējōs LZS pīkšsādātōjā A. Greisela ziņōjumu par Centralōs vāldes dōrbu, bet par LZS frakcējas paveiktū un paradzātū LR 6. Saeimā uzastōjōs sō frakcējas vadeitōjōs P. Putniņš.

Ar oficiālu ziņōjumu uzastōjōs vēlēšonā centrs, kurs īrūsnyōja apstypyryōt kandidatu sarokstu Reigās dūmes vēlēšonām, kam šūgod teik dūta lela nūzeime, jo, kai ir atzeits, nu Reigas lelā mārā atkareigs ari stōvūklis vysā vāstī. Par Tukuma LZS organizācēs pīredzi pošvaldeibū vēlēšonā kampaņas organizēšonā stōstēja A. Jaunkļaviņš. Par LZS kōrtejō kongresa sasaukšonu Jelgovā, Lauksaimnīceibas Universitatē šō goda 28. februāri informēja CP sekretars A. Zunda.

Pēc šīm ziņōjumiem izavērsēs debates, kurōs tyka cylōti savīneibai svareigi jautōjumi šīmā atbīdeigajā pūsmā, kas sakreit gon ar gatavōšonūs augstōkajam forumam, gon ari ar pošvaldeibū vēlēšonām.

SVEICAM 75 GODU JUBILEJĀ
VĒSTRĀNI UN PUBLICISTU
TADEUŠU PUŠĀNU

ONTONS SLYŠANS «TYS TEV JUOZYNA»

Eisi par Juoni Sylānu i juo davumu Latvejas katoliskuos kulturvēstures izpētē.

Prāvests Juoņs Sylāns (15. 02. 1916.—26. 09. 1996.) ir nūdzīvuojošs garu i ražīgu myužu. Juo literarais i katoliskuos kulturvēstures pētnīciskais dorbs aizsauoce jau 1939. godā vēl studejūt Reiga katuolu Goreigajā seminārā. Lels skaits (ap četrdesmit) prāvesta literārūs sacerejumu i pētējumu materiāla ir nūpublicāti i izkaiseiti periodiskajus izdavumus i kalendārus; 1939., 1989., 1992., 1994., 1996. godu Ž. «Katōlu Dzeive», 1991., 1992. godu Australējas latvišu katuolu biļetēnā «Gredzens», 1991., 1992., 1993., 1994., 1995., 1997. godu «Katōlu kalendārā», 1995. goda «Tāvu zemes kalendārā». Atsevišķas publikacijas var atrast ari laikroktus «Solis» i «Vaduguns», i Belgejā izdūtajā Ž. «Gaisma». Ir juopim ari dīveji kapitali izdavumi; 1939. gada monogramma «Mag. Kazimira Skryndas nūceime Latgolas kulturas dzīvē» i 1975. — 1976. g. saraksteituo, a tikai 1995. gada izdūtu gruomota, kurai leidzautors ir prāvests Albersts Budže — «Latvijas Romas katoļu baznīcas».

Leluuko daļa Juoņa Sylāna pētnīcisko dorbu ir rūkrokstus, kas pēc nuoves teik gatavuota izdūt (vysmož daļa) gruomotā. Kulturvēsturiska i religiska vērtēba ir ari Juoņa Sylāna gon nūpubli-

ceitajim, gon puorsvorā nanūpublīcēitajim spredikim, uzrunom, apsveikuma lasejumim, filozofiskajom puordūmom, kas puorsvorā ir latgaliski, volūdā, kuru prāvests, dzeivs byudams, litōja i ciši aizsuojuši par juos pastuoveišonu i kūšonu.

Juoņa Sylāna pētnīciskū dorbu labi ipazunuši ir Latgolas kulturvēstures pētnīki; Juoņs Broks i prāvests Alberts Budže.

Struoduodams daudzuos katoļu draudzēs, sevišķi Bolvu rajonā, prāvests ir remontejis bazneicās, papildynuojis liturgiskū inventaru, a Lipnā ir uzcēlis nālelu bazneicu ar plebaneju. Lels juo nūpalns, sevišķi pēdējūs desmit godūs, ir dorba pi religiskūs i kulturvēsturiskūs svātītu apzynuošanas i, sasadorbūjut ar LKF, Latgalīšu Kulturas bidrebu, muzejim i pašvaldeibom, tūs sakūšonas, īzemeišanas doba i svineigas isvēteišanas.

Juoņs Sylāns beja aizrauteigs latgaliski katoliskūs patriotismu jyutu audzynuošuojs daudzim atmūdas laika kulturas, izgleiteibas, sabīdriskajim darbinikim. Myužam paliks vēsturiskā pīmīja juo teicīns: «Tys tev juozyна!» Juoņs Sylāns pats zynuoja daudz i nalīdzē sovu zynuošonu nīvinam, kas viņ beja olkstūš jūs. Saruna ar prāvestu, juo divvuordu uzklauseišona beja eista svēteibas sajimšona. Daudzim prāvesta atkluotuo volūda nagojoja pi sīrs. Tuodēl reižu reizem ir bejuši osi konflikti, sevišķi juo bezkompromissa darbeiba pi bazneicu ipašumu atgyušanas, pi dzeršanas natykuma apkārušanas, pi latgaļu volūdas atkluotas pīceišanas tim, kuru leilas vairums nu tuos izavaireja.

Gribis cerēt, ka Vilakas Matauša kopūs byus uzcalts ari pīmīnas akīni — gūda zeime nu laiceguo pasaūla puorstuovim juo myužebas dusas vītā.

Gribis cerēt, ka natiks piļauta nācīņa i aizmēršona, jo tys byus lels nagūds myusti tautai.

Gribis cerēt, jo bēru dīnā prāvestu myužebā pa Baļtinovas—Vilakas ceļu pavadēja treis km gara pavadeituju automašīnu straume, ka Juoņa Sylāna pīmīja dzeivuos.

Naatsverams ir Juoņa Sylāna dorbs, apkūpojūt zīpas par Latvejas katuolu kapelom i bazneicom, par katuolu pristeru darbeibu, par katuoliem uorpus Latvejas.

Juoņam Sylānam pidarēja plaša biblioteka, kuru, jam dzievam asūt, biži izmontuoja izgleiteibas i sabīdriski darbināki. Par nūžālu, šei biblioteka, kai pate par sevi lela vērteiba kūpumā, jo tī beja atrūnamas daudzas jū daudzas duovynuoju gruomotas i kapitali pyrskara izdavumi, pēc prāvesta nuoves natyka saglobuota. Ir nūtykuse tei poša dzīves ironēja, kai i ar cytu Latgolas izcylu, kulturvēsturiski nūceimeigu cylvāku bibliotekom (Oduma Vyzuļa, Stepona Seila, Pītera Baško i cytu).

Gribis cerēt, ka Juoņa Sylāna padarātais lelais literarais i pētnīciskais dorbs naļaus jū aizmērst, ka juo rūkrokstī iraudzēs dīnas gaismu gruomotuos, ka Latgolas kulturvēstures pētnīki izanalīzēs vysus prāvesta — literata dorbus, ari pyrskara publikacijas I. «Latgolas Bolss» i Ž. «Katōlu Dzeive», kādu ispēju nabje man.

Gribis cerēt, ka Vilakas Matauša kopūs byus uzcalts ari pīmīnas akīni — gūda zeime nu laiceguo pasaūla puorstuovim juo myužebas dusas vītā.

Gribis cerēt, ka natiks piļauta nācīņa i aizmēršona, jo tys byus lels nagūds myusti tautai.

Gribis cerēt, jo bēru dīnā prāvestu myužebā pa Baļtinovas—Vilakas ceļu pavadēja treis km gara pavadeituju automašīnu straume, ka Juoņa Sylāna pīmīja dzeivuos.

V. BARKANS

BYUT VĪNALDZEIGIM?

Zynotnīku interese teik vārsta uz Černobylas AES avarejūšu 4. atomreaktoru, precizōk — uz tō sarkofagu, kurā nūteik naizskaidrojamas dobas procesi. Maņ nav pītāni fakti par patīsi nūtykumu gaitu, bet viņu zynu skaidri; dobā radioaktivās vilas sabrukums nūteik naatkareigi nu ořejim apstōklīm un cylvākīm principā tis nav īspaidojams voi izmainots. Ari nūbremzēt nav jūs spākūs. Zynotnīki ir tikai īsamcējuši procesu paotrunot un tū dora tai sauktajus atomreaktorus, īgystūt energēju.

Cik maņ zynoms (varbyut kur kliudūs), Černobylas 4. reaktora beja īvītots urāna — 238 lōdiņš svorā ap 180 tonnom (pēc cytom ziņojāt ap 192 tonnas). Pēc īpatnejō tō svora ap 22, tis ir aptuveni 8 kubikmetri vysu kūdulstūri kūptylpūmā. Urānam — 238 kūdulreaktorā sabrykūt par urānu-235 izadola lels syltuma daudzums, ari cyti blokusprodukti, kas rājot tvaiku un tis sovukort grīž turbīnas ar generatorim un dūd cylvākim napīcišamā elektroenerģēju.

Stōsteit, kai Še avareja nūtyka, nav muna roksta mērķis, bet vina lita ir skaidra; 4. reaktors zam sovas čaulas dzīvoj un, lai ari lēpok, tūmār jymā turpynojs urāna-238 pīrsavēršona par urānu-235 (ari plutoniju-235). Tys nūceimej, ka vysā lōdiņi piāgu šūs vilu daudzums, kas zynomūs apstōklīs, sasnādžūt kritiskū masu, ir eksplorējās jeb atombumbas lōdiņa materials. Zynotnīkim ir jōbyut piļneigā skaidreibā, ka agri voi vēli ūs reaktors pīrsavērss par atombumbu, kuras pašeksplorēja ir tikai laika jautōjums.

ANTONIJS ZUNDA LZS SEKRETARS

STABILAS POŠVALDEIBAS — STABILA VAŁSTS

LZS CV uzskota, ka, gatavojuši 1997. goda 9. marta vēlēšonim, ipaša uzmanība jōpīvērš:

— pošvaldeibom pišķertūs leidzēkļu maksimali lītdereigai un efekteigai izmontōšonai;

— jaunu dorba vītu radēšonai (pošvaldeibū tīseibū rūbežos pišķirūt atvīglījumus tīm uz nūmējim, kas konkretas pošvaldeibas teritorijā dybynoj uz nūnāmumu un roda jaunas dorba vītas);

— veseliebas apryupes vaičojumim;

— uz nūmējdarbeibas atteisteibai, investīciju pīsaistei, lauku turīšanai veicīnōšonai;

— īres, apkures un komunalūs pakolpōjumu apmoksas jautōjumim;

— vides sakōršonai, sakūpteibas vaičojumim (pamastūs privatizātūs objektu, fermu, kaļšu u. c. sakūpšonai), atkrytumu punktu, atteirēšonās īkōrķu sakōršonai, vītejōs nūzeimes ceļu uzturēšonai braukšanas kōrteibā;

— sabidrysks transporta nūdrūšonai (nu pogosta uz rajona centru, bārnu aizvešonai uz skūlu u. c.);

— agroservisa atteisteibai;

— pošvaldeibū teritorijā asūšūs spāku strukturā izmontōšonai cylvāku drūšeibas garantēšonai dzīves un

dorba vītos, biznesā u. c., zemes-sardzes, vaļsts un municipalās policejas sadarbeibai;

— socialajai paleidzēbai idzeivōtījim (pabolsti tīm, kam vys-vairōk vajadzeigai);

— izgleiteibai (vītejōs pamatskūlas izgleiteibas nūdrūšonā vysim bārnim, kuri dzīvoj pošvaldeibas teritorijā, bezarbniku pīrkvalifikācija, pīaugušūs izgleiteibas centru veidōšona u. c.);

— idzeivōtījū informēcibai, atklōteibas nūdrūšonā par pošvaldeibas darbeibai, tai pišķerkūtēkļu izmontōšonu. Pašvaldeibū darbeibai jōbyut «caurspeideigai», tis ir, kotram tīseibas zynot, kas, kai un kōpēc teik dareits;

— īrēdu vītu augstprōteigō, bīrokratiskā dorba stylema maiņai panōkt, lai īrēdis strōdīj pilšūni, sabidreibai, navys ūtraidi.

LZS sovu vyspōrejū tautsaimniecibas atteisteibas strategēju bolsta uz sociali atbīdeigu, atvārtū tērga ekonomiku, uz integrēšonās Baltejas un Eiropas Savīneibas ekonomiskajā telpā.

Ekonomikas pīrstrukturēšona, plaš privātizācijas process, videjō un možo biznessa atteisteiba, vaļsts atbolsts zemnīceibai radēs plašu pīrtykušu

PRĀVESTA ONTONA RIMOVIČĀ KŪKGRIŽUMI

Deevmahtē ar bēhrnu.

Kristus.

Grendzas sv. Pītera bazneicā stōj darynōts lels krucifikss, kai ari sv. Pītera un Pōvula figuras. Sovukort Rubeju bazneicā, veļētō Ercengēla Mīkelā gūdam, lelō oltora antipedīja jō radīneicas Baļules kūkgrižumā atvaidīta Leonardo da Vinči glezna «Pādejōs vakariņas».

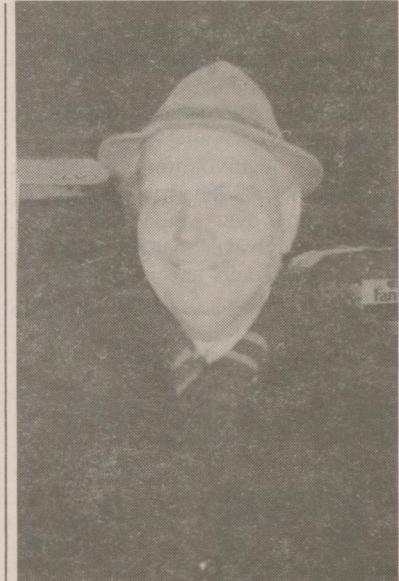
(Nu J. RIHTERA arhiva)

Cik maņ zynoms, to pyrmōs atombumbas lōdiņš beja ap 5 kilogramus smoga urana-235 lūde. Kādu ordūšu spāku izsauce Ši pīci kilogrami? Bet 4. atomreaktorā ir 180 tonnas urana-238 un cik ilga laikā var rastis atombumbas dagvīlas urana-235 daudzums — paredzēt navar ni vīns. Un jo nu sanōks vysas 36000 tādas atombumbas? Kāds graujūš spāks var rastis, tōm ekspladejūt vinlaiceigi? Tod našaubeigi var pazust vyss Černobylas nūvods, varbyut pi reizes ari pīse nu Eiropas. Varbyut pat Zemeslūde var pīrsadaleītī pa meridiānu — tod gon uz vīsim laikām socialisms atsabrevīns nu kapitalisma!

Labi, ka storpi lōdiņa lelumu un tō graujūš spāku ir trešos pakēpes sakareiba: lai caltu graujūš spāku divas reizes, lōdiņš jōpālelynōj 8 reizes.

Kōpēc nikas nateik dareits, lai nūvārstu ūsādū liktīneigū draudu nu Eiropas plāsumim, tis maņ nav skaidris. Varbyut daži tāišni tō veļējās un tōpēc runoj vysaidas opłomeibas, bet patīseibu nasoka? Kaut nu es palyktu pīrstei-dzeigs pesimists un nikod par tū vairs nabytu jōrūnoj!

P. S. Izmontōti dati jimiņi nu tehniskōs literaturas, laikroktīm, žurnālym un radioraidējumim.

Jēzups Zeļonka — ivārojams Latvejas valsts zynotnīks ekonomikas jāma, dzimis 1932. godā bejušo Daugavpīļi aprīkni Egālinē. Pēc vītejōs septēngadeigōs skūķis beigšonās mōcījōs Kārdangās laukums zemnīceibas tehnikumā, kuru beidze kai tecīmannīks, bet pēc tam izastāja Zygriķēpības institūtā Moskova, kā vēlōk pīrvedē uz Īzsvku, tur beja laukums zemnīceibas vītā.

Mes tycom Latvejas atjaunōtnei, asam gotovi tai veļēt sovu spākūs un aicinojam sabidreibu atbalstēt myusu centīpus. Güdeigs dorbs ir myusu labklōjeibas pamats.

J. GURGONA teksts,
A. MEŽMAĻA foto

JĀNS CYBULSKIS

LEONTINE MAKSIMOVA,
«VODUGUŅI»

ATVODU VĀRDI

...85 godu vacumā, pēc mēnesus pēc sovas dzimšanas dīnas jubilejas, sagaidējis jaunū godu, 1997. goda 3. janvari jys ir aizgōjis ceļā, nu kura naprōnōk. Aizgōjis vīns nu īvārojanākajām vācōkām paaudzes Latgolas kulturas darbinikam, Andrymu Jūrdžu mozdālā, cīlvāks, kurs Latgolas kulturvēsturē saistēja myusu godšymta sōkumu ar tō beigom.

Dzimis 1911. goda 19. oktobrī Ludzas aprinka Dekteru sādžā, 1933. gada beidzis Aglyunas gimnaziju un jau tod žurnalūs «Židūnis» un «Sauleite» pasarōdēja jō pyrmū dzejūli ar parokstu J. Sylmalīts. Šo pošā goda decembrī Viļakas dekans Alfs Vaivods uzaicināja J. Cybulskam strōdōt par ticeibas mōceibas skūlōtu Viļakas apkortnes 12 skūlōs, kū jys ari dareja nu 1934. leidz 1940. godam.

Bet ar tū vin naapsamirināja — organizēja katolu jaunīti, atvēre grōmotu veikalui «Centeiba», Viļakā organizēja latgalu grōmotu izdūšonu. Valdeibas atļovē gon tyka sajimta vēl, leidz 1940. godam paspeja laist kļaja tikai 5, bet tōs ari šudī nūzeimeigas.

1940. godā padūmu vara ticeibas mōceibu skūlōs aizlidze, J. Cybulskam nu Viļakas beja joaizīt. Kara laikā strōdōja Nautrānu skūlā, kur apsaprecēja ar Klementini Rancāni. Kara beigu pūsmu sagaidēja Kūrzemē, tod strōdōja Kuldīgas aprinka Raņķu

skūlā par skūlōtu, vējok — direktori, 1949. goda deportaceju laikā izsuteits spaidu dorbus uz Volgas-Donas kanalu. Tur 6 godus pavadēja drausmeigus apstōkļus, par kū rakstēja: «Zīmas soltinīs, guļut brezenta teļtis zam viñas flaneļa sagas, palyka muta veseleiba».

Pēc atsagrīšanas nu izsytējuma ar giminī dzīvoja Reigā, uzcēle naelu mōju, kurā palyka leidz myuža beigom. Jō rūsynōtān un sadarbeibā ar tēlniku B. Buli paveikta pīmīneklju uzstōdēšona latgalu kulturas darbinikam A. Jūrdžam, P. Miglinikam, brōlim Skryndom un cītim, sakortōts Aglyunas Dīvmōtei veļteitūs dzejūli Cybulskam.

J. ŠAPALA foto

ONTONS SLIŠANS

SVĀTUMA PYLNS MYUŽS

Ir sovīda gryutuma sajyuta. Ir aizturāts vuords, kas kai nūpyuta vāluok izlauž nu kryušu... Aizit myužebas ceļus veirs, kuram vuords, dorbs, suope i prīca beja vinā vuordā pasokoma — Latgola!

Juoja Cybulskas myužs ir svātuma pylns — nu bērniebas, nu jauniebas leidz vacuma naspākam. Juo svātums sauce, juo svātums aplīcynuoja, juo svātums puorīcynoja i styprynoja.

Cik svēteigs ir Juoja Cybulskas svātums, cik gaišs ir Juoja Cybulskas myužs — tuo navrātās ar vuordim. Tū varim redzēt ar juo svēteibū apgroruotās pīmīnekljus, ar juo svēteibū apgaismuotās rodušās latgaliskājus pruotūs i darbeibā.

Juoja Cybulskas vuords ir īkols Viļakā pīmīnas akminī. A voi tik tī viņ? Nā! Juoja Cybulskas vuords ir īkols vīsa atdzīmušā latgaliskājā.

Lai nuove nav punkts Juoja Cybulskas dorbam! Lai suocuos jauns dorbs — dorbs pi juo myužā svēteitū saprasšonās!

JĀNS VIĻUMS

NABREIVES GODI

Nūbeigums
Kara gaitā ārsti nu Rēzeknes beja aizkleidiši, beja palykuši kaidi diži latvišu ārsti, piļsātas poliklinikā personala lelōkō daļa beja īsaroduse nu plašos dzintines, latvišu volūdu nāsaprota. Storp jīm nūdzīvījōu nedēļas divas, skūlu varēju apmeklēt nu 5. novembra. Kontuzeja golvā beja jutama lobu laiku, rata vērs lobōs acs radzama pa šai dīnā.

Par munu dramatiskū nūtykumu skūlā jau beja zynoms.

Lauku idzīvītōjim pīsītēja pīzījumus par labeibas, pīna, galas un vysaida cyta veida nūdavom, pīaugušūs cīlvākus syutēja dažaidūs dorbus. Mira vairs nabeja ni kur. Bet jōdzīvoj vīn beja. 5. decembris beja Stalina konstitucejas dīna — skūlā brevidīna. Mes tod vēl daudz kū nasaprotom nu Stalina pasludīnōtajom breiveibom. Prese beja pīpīldāta ar aproktīm par fašīsmu zvēreibom, komunisms sovu cīstū seju vēl nabeja parōdējus.

Arvin vairōk cīlvāku pazuda nu mōjom un dorba vītom, izgōja reitā un naatsagize. Īstōdēs strōdōja īauds bez izgleiteibas, tai saucamī «īstrebītelī» sastōvēja nu zaglim un huliganīm. Izgleitotam nabeja patykas ar tāidim byut draugūs. Jī pīsīdāleja cīlvāku arestūs, partizānu tvarsteišonōs, ari pi cīlvāku izvesšonās.

Tagad, pīcīlojūt atmiņu burtneicas, sīrds sasaņaudz par nūtykušo redzējumu, ocu prīšā aizsleid daudzas sejas. Kur jī tagad ir? Vēl 1944. goda decembri satyku sovu matematikas skūlōtu Krustu, nu skūlānim — Anatoliu Viļumu, Jezupu Dukaļski, Ontonu Viškeru, kurs 1994. goda augustā myra Rēzeknē, Aleksandru Vekšīnu, kurs daudzus godus strōdōja uz dzelžceļa par signalistu, Judīti Krūmiņu, Vandu Pilaidi (jīs brōls, kurs dzimis 1926. godā, pazuda bez vēsts). Par Jōni Sventeckizi zynu tikai tū, ka pēc kara dzīvoja Vōcejā, vējok pīrsacēle uz ASV, par Arkadiju Tamkuli tū, ka jys sev mōjvītu beja atradis Daugavpilī. Vēl pēc kara beju tīcis ar Viktoru Deksni un Piteri Teiļānu. Jōns Sventeckis beja nu Zeltīju sādžās, ar jū kūpā beidz Greivuļu skūlas 4. klasi.

kas pasnāgts pāvestam Jōnam Pīvulam II 1980. goda. Uzraksteiši plašs atmiņu stōsts, daudz gon publicātu, gon vēl napublicātu dzējūlu, plauktūs naletajā ustobejā guļ karotekas, bogōts fotomateriālu klosts.

Daudz jys dōvīnōjīs ari Viļakai: sovu dzīves aprofkstu «Gōjeja pādi» 7 burtneicōs, pīrīdūmu apkūpojumus un cytus materialus. Vinmār ceinējis par latgalu volūdas teireibā, Latgolas kulturas darbinīku pīmīnas pareizā atspīgušōjumu — munā reiceibā ir burtneica «Napareizi apgolvōjumi». Atsacerēsim jō kaismeigū uzstōšonūs LPI zīnōtiskajā konfērenčā Bolvūs, kod J. Cybulskis pēdēju reizi pabeja myusū nūvōdā.

Nūpalnu atzīšona nōce vēl — tikai pagōjušājā godā J. Cybulskis apbōvōts ar Treju Zvaigžņu ordeni un sajēme Kulturas ministrejas Atzīneibas rokstu. Tūmār labi, ka ari vaļsts pīspēja pasacēt paļdis par smogū un pošaizlīdzīgū, tautas gora gaismai velteitu myužu.

J. Cybulskis bīži atkōrtōja dzīneicas V. Urtanes vōrdus:

«Dūd, Dīven, vēl dažus godus — Teirumus apsēt, Sātsvīdā izrakt oku, Izravēt nōtres un dodzus, Pabarōt dvēseles bodu. Pučes uz kopsātu aiznest, Kas tepat blokus, Pi oltora mozbārus aizvest!»

Vysu tū jys ir izdarējis, lai tagad atdusas mīrā cyldonais Latgolas kulturas dryvas kūpējs!

Attālā: 1996. goda jūli Viļakā atklōja pīmīnas akmini latgalu grōmotniceibas pamatlīcējim šīmā nūvōdā Vincentam Laiko un Jōnam Cybulskam.

J. ŠAPALA foto

ONTONS SLIŠANS

KOD KLUSUMS

ALOIZS RUBULIS ATSAVODŪT NU JĀNA CYBULSKA

Pi skumeigi nūdūrōt acim

Mērkst sīvīšu skusteni plōni,

Jo Rogovkas vōlyudzeite

Pavysam uz myuža mōjom

Jau atzāuce Cybulsku Jōni.

Pa boltajim Latgolas celim

Ar grōmotu nesteput placūs

Jys gōja pi tautas ar dāmu

Uz gaismu vest jaunūs un vacūs.

Un Latgolas dīzgorim senim

Jys pīmīnas akmīns vēle,

Un gūdāja volūdu dzīmtā,

Cik spēje vīn prōts jō un mēle.

Mes palyugsim tēlniku Buli,

Lai pameklej akmini stoltu

Un Cybulsku Jōnam par gādu

Tū Rogovkas centrā jam koltu.

Bet eistōkais pīmīnas akmīns

Byus latgalu tautas sīrdis,

Jo skūlōtājs vuicēja īaudim,

Ka golvonaīs pasaulē ir Dīvs.

Mīris 1997. g. 3. janv., bēres beja 8.

janv. Izvadēšona nu poša mōjas Reigā

Pyldas ilā 38 uz Ulbrokas kopīm plkst.

14.00.

Tei nabeja nikaida piļ, bet vinkōrša Latgolas sādžas zemnīka sāta — pateikama, meila, sylta! Sādža nabeja lela, tikai treis īlneicas ar vīnpadsmīt sātōm. Sādža saucēs Dekteri. Jei gryma lēlūs kūku un augļu dōrzu zaļumā un zīdūs.

JĀNS CYBULSKIS

TĀ VA SĀTA

Tei nabeja nikaida piļ, bet vinkōrša Latgolas sādžas zemnīka sāta — pateikama, meila, sylta! Sādža nabeja lela, tikai treis īlneicas ar vīnpadsmīt sātōm. Sādža saucēs Dekteri. Jei gryma lēlūs kūku un augļu dōrzu zaļumā un zīdūs.

Sātā beja nu divom atsevišķom ustobam ar sincem pa vīdu. Dīnyudu golā beja dzīvojamā, bet zīmēļu pusē — nadabeigā jaunū ustoba, kuru vosorā izmontojā gulēšonai. Iz jū pōrsacēlem vysi bārni, bet tāvs ar mōti palyka vacajā ustobā.

Dzeivojamās ustobas prišķā beja mōtes puču dōrzenē, nūrūbežots nu pogolma ar zamu statīni. Dōrzenā auga zīmēties: boltōs cakules (flokši), spāgers, dīvkūcēji, pyulines (peonejas) un daliponi.

Jāunūs ustobas prišķā un golā uz zīmelīm beja augļu dōrzs ar mōtes vosoras puču dōrzu. Storp puču dōrzu un pogolmu beja apeinikams. Apleik sakņu dōrzmā beja statīns, gar tō molu auga višnes. Augļu dōrza pī jaunūs ustobas sinās auga lels pleders. Tys beja tik lels, ka es jū izmontojā kai slāptuvi: tō plotājūs zōrūs beja īārtā sēdešona. Nu šejines pasavēre plaš skots, varēja redzēt Ruskulovu. Nu ustobas leidz ibraucamajam ceļam statīns beja apaudīpa ar veinīgulojim.

Sovs skaistums beja ari apeinikam, jō garōs apeiņu steigas nūsakōre uz leju. Vokora stūndēs te vysu vosoru beja dīzērāmas sisīnu dzīmes.

Pōri īlneicā beja ūtrs dōrzs ar lelu lipu vīdā. Lipas dēl jū saucē par Lipas dōrzu. Lipas dōrzs ar šaurū dīnyudu golū stīpēs leidz sādžas krista dōrzenām.

Itaidā tāva sātas apleicīnē map beja dāudz pateikamu un īmīlōtu vitu, kurōs es labprōt kavējūs.

Lai byutu pateikama un pīvīcīga kavēšonōs, ir jōbyun teireibai. Pi teireibas jau nu agras bērniebas mani radīnōja mōte. Pavasarīs pyrms sazečšonās vyss augļu dōrzs beja joīzslauka ar slītu. Pogolma un īlneicas slauceišona kai nagrūzoms lykums nūtyka pa sastdinēm.

Mōtes puču dōrzenā uz valneišā pi pošās sīnas atrodū pyrmū patvārumu reita sauleitē, leitainā laikā un mikrēšā stūndēs. Te beja tikpat drūši kai ustobā, jo lelō jumta paspōrē pasorgoja nu leita un statīns atdalēja nu plašokas apleicīnes šķitamōs nadrušeibas. Zīdūs pučētes dažādīs krōsīs, augumūs un smōrdūs bārnu dīvēlei beja vasala dailuma pasaule!

Te lelās spāgers vysu vosoru stōvēja kai zaļš leita sors. Te majestatiski, ceisītei simbolizādāmas, vosoras utrā pusē zīdēja un vokora stūndēs smōrdūja boltōs cakules. Te lelās un spēcīgas zīdī golvas juja mēnesī svōrētā purpursorkonōs pyulines. Pret pyulinem mōtei beja vīsleloki cīneiba un ryupes. Te pateikami smōrdōja maigais dīvkūcēji. Pi pošu dorovu, pi iejas par labā lelā kūplumā auga, zīdēja un ar sovu smōrdū prīcīnōja jasminu kryums.

Lelōs ībēlēicas vērsyūnē beja pateikama sēdešona un vēršonōs uz zīdu krōšnumu plīneibū un augļu bogotē rudīnī. Ari zaļais valneits storp augļu un sakņu dōrzu ībēlēicu zoru aizsagā vīsod deve pateikamu patvārumu.

Sakņu dōrza aiz apeinīka vīsa krōšumā augusta ūtrā pusē sazīda vosoras puču dōrzs, kuru beja reižu desmiti lelōks par zīmēšu dōrzu. Te zīdēja vosoras rūzēties, kosmejas, mononas, klingereites (nagatkeņas), smōrdīnes, astras, kreses (nasturcejas) u. c.